

# Ο Ιακώβ και ο Ησαύ

**Εδάφια κλειδιά:** «*Και είπεν ο Κύριος προς αυτήν, Δύο έθνη είναι εν τη κοιλία σου· και δύο λαοί θέλουνσι διαχωρισθή από των εντοσθίων σου· και ο εις λαός θέλει είσθαι δυνατώτερος του άλλον λαού· και ο μεγαλήτερος θέλει δουλεύσει εις τον μικρότερον.*»  
— Γένεση 25:23

**Επιλεγμένα εδάφια:**  
Γένεση 25:19-34

Γεννήθηκε ο δεύτερος γιος και «το χέρι του ἐπιασε τη φτέρνα του Ησαύ, και το όνομά του ονομαζόταν Ιακώβ». «Τα αγόρια μεγάλωσαν: και ο Ησαύ ήταν ἔνας δεινός κυνηγός, ἔνας ἀνθρωπος του αγρού, και ο Ιακώβ ήταν ἔνας απλός ἀνθρωπος, που κατοικούσε σε σκηνές». (εδ. 24-27) Ο πατέρας τους, ο Ισαάκ, ο οποίος ήταν τώρα σε προχωρημένη ηλικία, «αγαπούσε τον Ησαύ» επειδή του έφερε ελάφι για φαγητό. «Αλλά η Ρεβέκκα αγαπούσε τον Ιακώβ». (εδ. 28) Αυτό δημιούργησε μια κατάσταση που

**ΑΦΟΥ** ενηλικιώθηκε, ο Ισαάκ επέλεξε τη Ρεβέκκα για σύζυγό του, κατόπιν συνεννόησης με τον πατέρα του, Αβραάμ. (Γέν. 24:1-67) Η Ρεβέκκα, όπως και η πεθερά της, η Σάρα, ήταν άτεκνη για πολλά χρόνια μετά τον γάμο της με τον Ισαάκ. Έτσι, ο Ισαάκ «παρακάλεσε τον Κύριο για τη γυναίκα του, επειδή ήταν στείρα». (Γέν. 25:21) Έγινε μετά ένα θαύμα. Η Ρεβέκκα συνέλαβε και γέννησε δίδυμους γιους.

Το πρωτότοκο ήταν «κόκκινο σαν τριχωτό ένδυμα, και τον ονόμασαν Ησαύ».

Θα οδηγούσε στην εκπλήρωση της υπόσχεσης που δόθηκε στο εδάφιο-κλειδί μας.

Ο Ησαύ, επιστρέφοντας από ένα από τα κυνηγετικά του ταξίδια, πεινούσε πολύ μέχρι λιποθυμίας. Είπε στον Τζέικομπ (ή Ιακώβ), ο οποίος είχε ετοιμάσει ένα γεύμα με κόκκινη χύτρα—μια βραστή σούπα με φακές— «Τάισε με, σε παρακαλώ, με την ίδια κόκκινη χύτρα, γιατί έχω λιποθυμήσει· γι' αυτό ονομάστηκε Εδώμ», που σημαίνει «κόκκινο». Ο Ιακώβ, βλέποντας την ευκαιρία, προσφέρθηκε να ταΐσει τον Ησαύ με αντάλλαγμα τα πρωτοτόκιά του, τα οποία ανήκαν στον Ησαύ ως πρωτότοκο. Ο Ησαύ αποκρίθηκε: «Ιδού, είμαι στο σημείο να πεθάνω· και τι όφελος θα μου κάνουν αυτά τα πρωτοτόκια;» Αποδέχτηκε την προσφορά του Ιακώβ και του πούλησε τα πρωτοτόκιά του, όπως αναφέρει η περιγραφή, «έτσι ο Ησαύ περιφρόνησε τα πρωτοτόκιά του». — εδαφ. 29-34

Ωστόσο, ο Ιακώβ έβλεπε διαφορετικά το όλο θέμα. Η μητέρα του είχε επίγνωση του γεγονότος ότι ο Θεός είχε κάνει ένα θαύμα δίνοντάς της τη δυνατότητα να γεννήσει αυτά τα δίδυμα. Θυμήθηκε επίσης αυτό που της είπε ο Κύριος πριν γεννηθούν, ότι ο μεγαλύτερος, ο Ησαύ, θα υπηρετούσε τον νεότερο, τον Ιακώβ. Η Ρεβέκκα και ο Ιακώβ είδαν στην οικογενειακή πρωτοτοκιακή κληρονομία τη διαβεβαίωση των υποσχέσεων που είχε κάνει ο Θεός στον Αβραάμ. Εφόσον ο Θεός είχε υποδείξει πριν γεννηθεί ότι ο Ιακώβ επρόκειτο να είναι ο ευνοούμενος γιος, ήταν πολύ σωστό να εξασφαλίσουν τα πρωτοτόκια με μια νόμιμη αγορά που είχε συμφωνήσει ο Ησαύ.

Σύμφωνα με το έθιμο της τότε εποχής, η γονική ευλογία ανήκε και στον πρωτότοκο γιο. Η απόκτηση αυτού πριν πεθάνει ο πατέρας ήταν μια επιβεβαίωση των πρωτοτοκίων. Έτσι, όταν «ο Ισαάκ γέρασε, και τα μάτια

του ήταν βεβαρημένα, ώστε να μην βλέπει», ζήτησε από τον Ησαύ να πάει για κυνήγι και να του φέρει ελάφι για φαγητό, «για να φάω. για να σε ευλογήσει η ψυχή μου πριν πεθάνω». — Γεν. 27:1-4

Ο Ησαύ αναίρεσε στην υπόσχεσή του να πουλήσει τα πρωτοτόκιά του και προχώρησε στην εκπλήρωση των επιθυμιών του πατέρα του. Η Ρεβέκκα πρόσεχε το συμφέρον του Ιακώβ, τον οποίο ήξερε ότι ο Κύριος ευνοούσε και τον είχε επιλέξει. Έκανε το δικό της σχέδιο για να λάβει ο Ιακώβ την ευλογία του Ισαάκ. Δεδομένου ότι η όραση του Ισαάκ ήταν κακή και αφού κρυφάκουσε τις οδηγίες που έδωσε στον Ησαύ ο πατέρας του, η Ρεβέκκα έδωσε εντολή στον Ιακώβ να φέρει δύο κατσίκια και εκείνη θα έφτιαχνε «νόστιμο φαγητό». Επειδή ο Ησαύ ήταν τριχωτός, ο Ιακώβ έβαλε τα τριχωτά δέρματα των κατσίκων στα χέρια και στο λαιμό του. (Γέν. 27:1-18) Ο Ιακώβ πήγε να δει τον πατέρα του, ο οποίος νόμιζε ότι ήταν ο Ησαύ. Έτσι, ο Ιακώβ έλαβε την ευλογία του πατέρα του όπως ακριβώς είχε υποσχεθεί ο Θεός.— εδαφ. 19-29; Rom. 9:9-12 ■